

Link do produktu: <https://quaestio.com.pl/leczenie-i-styl-zycia-w-uzdrowiskach-europy-i-polski-i-ich-transformacje-od-czasow-starozytnych-po-wspolczesne-p-151.html>

Leczenie i styl życia w uzdrowiskach Europy i Polski i ich transformacje od czasów starożytnych po współczesne

Cena	50,00 zł
Redakcja	Bożena Płonka-Syroka, Paweł Brzegowy
Ilość stron	390
Format	157 x 229 mm
Oprawa	mięka
Miejsce i rok wydania	Wrocław 2025
ISBN	978-83-65815-88-0
Seria wydawnicza	Kultura uzdrowiskowa w Europie. Tom XVII

Opis produktu

Tom 17 serii Kultura uzdrowiskowa w Europie, zatytułowany Leczenie i styl życia w uzdrowiskach Europy i Polski i ich transformacje od czasów starożytnych po współczesne, jest poświęcony trzem zasadniczym obszarom tematycznym. Są one przedstawione w wyodrębnionych częściach tomu. Podział tomu na te trzy części uznają za uzasadniony pomimo tego, że niektóre szczegółowe zagadnienia poruszane przez autorów studiów publikowanych w każdej z nich pojawiają się również w pozostałych. Mają jednak one inne znaczenie wobec pozostałej treści tych studiów i względem ich głównej osi tematycznej.

Pobyty w uzdrowiskach podlegały na przestrzeni wieków szeregowi zmian, uwarunkowanych przemianami społecznymi mającymi miejsce w europejskim społeczeństwie, postępami medycyny i ogólnym wzrostem zamożności mieszkańców Europy, umożliwiającym w XIX i XX w. znacznie większej ich grupie niż wcześniej korzystanie z tej formy leczenia i wypoczynku. W XXI w. model leczenia uzdrowiskowego ulega dalszym zmianom, których kierunku nie można w sposób jednoznaczny przewidzieć. Są one bowiem zależne od wielu czynników, zarówno medycznych, jak i demograficznych i ekonomicznych. Szczegółowa ich analiza znajdzie miejsce w kolejnych tomach tej serii.

Na zmianę wzorca kultury uzdrowiskowej w Europie od czasów starożytnych do współczesnych największy wpływ wywarły przemiany społeczne. Wzorzec ten ukształtował się w społeczeństwie o sztywnych barierach odróżniających ludzi wolnych od niewolników, obywateli Cesarstwa Rzymskiego od barbarzyńców, wyznawców olimpijskich bogów, a następnie chrześcijaństwa, od społeczeństw, w których powszechnie przyjmowano inne kultury. Jest rzeczą charakterystyczną, że aż do 2 połowy XIX w. europejski wzorzec kultury uzdrowiskowej pozostał względnie stały i nie miał swoich odpowiedników w innych obszarach kulturowych, pomimo tego, że występowały w nich liczne czynniki lecznicze, z których w europejskim leczeniu kulturowym korzystano. Były to przede wszystkim wody mineralne, które stosowano w terapii pitnej i wody termalne – solanki i wody siarczkowe, wykorzystywane do kąpieli, wody zimne i woda morską. Na innych kontynentach nie stworzono także zbliżonego do europejskiego wzorca leczenia klimatycznego, pomimo tego, że nie brakowało tam przecież miejsc o dogodnych warunkach naturalnych, umożliwiających założenie uzdrowiska. Można więc uznać europejski model kultury uzdrowiskowej za zjawisko ściśle spójne z ogólnym standardem kultury europejskiej.